

**ACTA MOLDAVIAE MERIDIONALIS
VASLUI
XXI, 1999**

**STUDIUL PETROGRAFIC AL UNOR FRAGMENTE DE
ARTEFACTE DIN NEOLITICUL DE LA TRESTIANA –
BÂRLAD**

Laurențiu URSACHI

În scopul diagnosticării materialului litic descoperit în situl neolitic de la Trestiana cercetat de arheologul Eugenia Popușoi, s-au efectuat analize mineralogice pe un nr. de 6 fragmente de roci, rezultate în urma prelucrării artefactelor.

Secțiuni subțiri și interpretarea acestora la microscop aparțin lector dr. Victor Șablovski Univ. "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Geologie – paleontologie – Secția Geochimie.

Descriere macroscopică. Fragmentele supuse atenției noastre au culori variate (cenușiu-gălbui, brună, verde închis, neagră), zgârie sticla de geam – conform clasificării lui Mohs se încadrează în categoria nr. 6 de duritate – texturi arenitice și aleuritice.

Descriere microscopică:

Proba nr. 1 – Silexit

Structură microgranulară spre criptocristalină;

Compoziție mineralogică - calcedonie ± opal în proporție de 95%, incluziuni de minerale opace (magnetit matitizat marginal, rutil și ilmenit), minerale accesorii: foițe de muscovit, biotit parțial croitizat, cristale de zircon cu relief și contur metamictic.

Proba nr. 2 – Silexit

Structură inechigranulară;

Compoziția mineralogică: calcedonie ± opal. Calcedonia formează structuri nodulare (0,1 – 0,2 mm). În cazuri rare, fibrele de calcedonie se dispun peste feldspatul plagioclaz fiind însoțite de epidot și zoizit. Foițele de biotit grupate în atoli, feldspat plagioclaz (albit) intens scizat, probabil autigen.

Proba nr. 3 – Cuarțit.

Structura macrogranulară, cu numeroase cristale xenomorfe de cuarț asociate în agregate zaharoide cu hornblendă opacizată, fibre de calcedonie, cuburi de magnetit și cristale alungite de ilmenit. Mineralele opace se repartizează neuniform în masa cuarțitului. O parte din mineralele oxidice (ilmenitul) au suferit numeroase alterări rezultând pseudomorfoze de rutil după ilmenit.

Proba nr. 4 – Silexit.

Structură orientată, imprimată de agregatele nodulare, fibroase de calcedonie.

Se observă o stratificație de dispunerea fibrelor de calcedonie paralelă cu fisurile produse prin procesul de cioplire. Paralel cu calcedonia pe aceste fisuri se dezvoltă la unghiuri de 90° , cristale fine de muscovit, hornblendă opacizată și rareori magnetit. Mineralele opace, mai dezvoltate, cu caracter biomorf (romburi de titanit, cuburi de magnetit și hornblendă actinolitică).

Proba nr. 5 – Gresie cuarțoasă

Structura microglandulară polimictică, cu resturi de gasteropode calcitice (este posibil ca fosilele să fi rezultat din remaniera unor biospa rite ; pot fi utilizate la determinarea vârstei), clastele sunt alcătuite din cuarț cu secțiune hexagonală (gradul de rulare destul de scăzut indică apropierea de aria sursă). Cimentul gresiei conține feldspat plagioclaz maclat polisintetic și feldpat potasic.

Proba nr. 6 – Gresie glauconitică silicifiată

Se deosebește de precedentă prin faptul că apar structuri nodulare cuarțitice îmbrăcate cu anvelope de calcedonie. Mineralele opace au caracter xenomorf și hipidiomorf. Se constată apariția glauconitului mineral de culoare verde). Pe fisuri apar numeroase depuneri de oxizi de fier (hematit) asociat cu rutil și glauconit.

Rezultatul analizelor mineralogice și caracteristicile macroscopice ale fragmentelor analizate permit încadrarea acestora în categoria gresiilor fine și a rocilor silicioase.

Atât numărul mare de artefacte cât și varietatea petrografică a acestora impun continuarea studiilor de specialitate, în scopul determinării tipurilor de roci utilizate la confecționarea uneltelor.

În același timp dorim să stabilim, pe baza acestor studii interdisciplinare, ariile sursă de procurare a materiei prime pentru artefacte.